Juni 2019

Conferentiebode

Gastvrij onthaal op het Maartenhuis

Van dinsdag 11 juni tot en met vrijdag 14 juni vond op het Maartenhuis op Texel de Bewonersconferentie 2019 plaats. Kosten noch moeite werden gespaard om dit feestelijke evenement tot een groot succes te maken. En gezien de enthousiaste reacties van de deelnemers, die uit Nederland en België van diverse instellingen voor mensen met een verstandelijke beperking kwamen, is de organisatie daarin geslaagd.
Op woensdag en donderdag namen de deelnemers deel aan 15 verschillende workshops. Op donderdagmiddag werden uitstapjes gemaakt naar een drietal Texelse musea.
Tussendoor, tijdens gemeenschappelijke maaltijden bijvoorbeeld, was er voldoende tijd voor ontmoetingen met de verschillende deelnemers.
Op woensdagavond en donderdagavond kregen de deelnemers een gezellige avond met veel muziek aangeboden.
De vierdaagse conferentie werd op vrijdagochtend afgesloten met een presentatie van de workshops.

Een gezamenlijk begin van de dag

Tegen half tien in de ochtend druppelt de grote conferentietent langzaam vol. Een soort circustent met lange tafels om aan te zitten. Vlaggetjes en gekleurde lichtjes zorgen voor een gezellige aankleding. Bij de twee ingangen staan tafels met koffie- en theekopjes en schalen met koekjes. Een dag vol activiteiten staat op het punt van beginnen.
Muziektherapeute Christa Bosch deelt woodblocks uit om de ochtend muzikaal te openen. Maar eerst neemt ceremoniemeester Martijn Dros het woord: ”Goedemorgen allemaal; hebben jullie een beetje lekker geslapen?” Een luide bevestiging klinkt. Het enthousiasme zit er al direct in.
Het is tijd voor de muzikale opening. Een luid “applaus” klinkt op de vele woodblocks. Christa slaat de maat en de muziekinstrumentjes volgen. Iedereen doet enthousiast mee. En dat neemt alleen maar toe als de namen van alle deelnemende zorginstellingen worden gescandeerd.
Deze gezamenlijke opening van de dag wordt besloten met het in canon zingen van het door Christa speciaal voor deze bewonersconferentie gecomponeerde lied. Een lied over het thema van deze conferentie: “De vier elementen.”

Conferentielied

Aarde
Op Texel, het Maartenhuis
Met zand rondom van Moeder Aarde
De bossen en velden met schapen en met paarden

Water
Overal het strand, de zee met eb en vloed
Het water dat steeds komt en gaat
Aan het strand joelen de golven op en neer
Wind en water gaan te keer

Lucht
In de wol-ken danst zijn a----- dem

Vuur
Maar de zon met haar kracht geeft ons haar pracht
Warmte van de vlammen laaien in de nacht
Vuur * en * vlam * vuurtoren brandt
Texel ons eiland

(Tekst en muziek Christa Bosch)

"Het ijzer smeden als het heet is."

We hoeven niet lang te zoeken naar de plek waar deze workshop wordt gehouden. Rook en de geur van brandend hout leiden ons. Onder leiding van Erik van Houten leren hier een aantal deelnemers de fijne kneepjes van het smeden.
Een van hen is Fay. Sinds kort bewoonster van het Maartenhuis. Ze werkt daar dagelijks in de moestuin en de boerderij.
Fay vertelt ons dat ze hier messen aan het smeden zijn. En ze vertelt gedetailleerd. Ondertussen kijken we mee.
Fay vertelt: "Je hebt hier een ijzeren staaf. Die moet je in het vuur houden. En dan moet die hier rood worden. En als ie dat wordt, moet je heel snel naar het aambeeld toe en dan kan je zo gaan smeden, erop slaan." Fay doet het voor. Het geluid van ijzer op ijzer klinkt. Totdat het zachte ijzer hard is geworden. Fay vertelt verder: "Dan wordt het zwart. En dan ben je klaar met smeden." De staaf moet je tijdens het slaan steeds draaien en dan wordt die steeds dunner.
Uiteindelijk zal het eindresultaat, na uren smeden, een groot mes zijn. Daartoe zal de staaf nog platgeslagen worden en scherp worden gemaakt.
Van smeden krijg je het warm. Niet alleen van het slaan met een zware hamer. Maar ook door de temperatuur van het vuur. Driehonderd graden. Dat is ongelooflijk heet.
Om het vuur aan de gang te houden wordt er steeds door een pijp lucht in het vuur geblazen. De vonken komen van het vuur af.
Het is duidelijk dat het element vuur hier vertegenwoordigd is. Maar…. "Ook lucht. Want vuur heeft lucht nodig. En je hebt water nodig als het uit de hand loopt." Maar dat laatste hopen we natuurlijk niet.

De rustgevendheid van het schilderen.

Een tafel vol verf en kwasten. We zijn onmiskenbaar terecht gekomen in een schildersatelier. Midden in de ruimte staat een groot schilderij van ongeveer 2 x 3 meter. Joop werkt aan een prachtig onderwatertafereel. Op de tafel liggen geschilderde vissen, die er later op worden geplakt. Het element water is duidelijk inspiratiebron van dit kunstwerk.
Steven van Widar in België is een van de kunstenaars. Met hem spreken we.

Steven: "We zijn allerlei vissen aan het tekenen en schilderen. Inktvissen en zo. Die maken we. Eerst drogen en dan uitknippen. En morgen opplakken. Die boeken die zijn om op een idee te komen voordat we gaan schilderen."
Opvallend is dat Steven in het dagelijks leven bijna niet aan schilderen doet. Misschien dat deelnemen aan deze workshop hem inspireert om dat ook thuis vaker te gaan doen.

De bewonersconferentie. Voor en door bewoners.
Een kijkje in de keuken van de organisatie.

Zonder een goede organisatie kan een bewonersconferentie niet gehouden worden. We zijn dan ook heel blij dat we even kort kunnen spreken met twee mensen van de organisatie. Tussen de drukke werkzaamheden door komen bij ons aan tafel Marian 't Hart, bewoonster, en Lucy Burgman, medewerkster.
Marian woont in huis Iona op het Maartenhuis. Zij vertelt dat het idee om de bewonersconferentie naar Texel te halen is ontstaan tijdens de vorige conferentie op Bronlaak in 2017. "Toen we daarvan terugkwamen ben ik met Lucy samen naar de directeur geweest om te vragen of het mogelijk was dat hier ook een conferentie heen kon komen. En het leek hem hartstikke leuk." Er is toen een voorbereidingsgroep gevormd. Waarin naast Lucy en Marian ook Jim, Ineke, Jeanette, Dietmar en Louise zitting namen.
Marian: "We vergaderden vaak. Met mensen van de "overkant" (Zo noemen Texelaars ieder die op het vasteland woont)." Dat was de grote voorbereidingsgroep. Met hen werd bijvoorbeeld het thema van de conferentie bepaald.
Het is duidelijk. Er komt heel veel kijken bij de organisatie van een evenement, zoals een bewonersconferentie met bijna tweehonderd deelnemers. "De vergaderingen begonnen twee jaar geleden al."
Marian: "Nu je het hier meemaakt zie je hoeveel werk eraan verbonden zit. Je gaat wel naar andere conferenties en dan zie je ook wel dat er veel werk in gestoken is. Maar nu het hier is zie je het nog beter."
Lucy vult aan: "Het gaat niet alleen om leuke workshops. Het gaat ook om slaapplekken, eten, een uitstapje, accommodatie. Maar ook de koffiekannen. Want zoveel koffiekannen hebben wij niet eens hier. Je moet zo groot denken." Marian maakt de opsomming nog groter. "Vuilnisbakken, tenten."
De bewonersconferentie wordt voornamelijk bekostigd door het inschrijvingsgeld van de deelnemers. Gelukkig is er een klein spaarpotje in het geval er iets tegenvalt. Hiermee worden o.a. de accommodaties betaald waarin deelnemers van buiten Texel overnachten. Dit keer zijn er twee grote groepsaccomodaties gehuurd. De Zilvermeeuw en Bosch en Bloem. Helaas was het vanwege de hoge prijzen niet mogelijk om kleinere accommodaties te huren.
Tenslotte wordt ons nog toegefluisterd waar de volgende conferentie gehouden gaat worden. Marian is al druk bezig met de lobby daarvoor. We laten ons papier hier op dit moment nog over zwijgen.

Rest ons de voorbereidingsgroep een groot compliment te geven voor de perfecte en foutloze organisatie. De weergoden krijgen helaas een onvoldoende. Hoewel we de indruk hebben dat de conferentiedeelnemers zich door het weer niet van de wijs hebben laten brengen.

Foto's van diverse workshops. Met de klok mee: Bloemschikken, tuinsculpturen maken, een totum-paal maken, wol vilten, tekenen.

Alle elementen zien we terug bij Weven met de natuur.

Lidy werkt op Scorlewald in de Weverij. Daar weeft ze met schorten van katoen. Hier in de workshop weeft ze met planten en grassen. We zijn terecht gekomen in de houtwerkplaats. Aan tafels zitten deelnemers te werken aan een soort schilderijen. Op een raamwerk zijn katoenen draden gespannen. Hiertussen worden de planten geweven. Het resultaat is verrassend.
Leuk is te zien dat we bij deze weefwerken alle elementen terugzien. In de aarde groeien de planten, water en zon hebben ze nodig om tot rijping te komen en de wind zorgt mede voor de bestuiving van de bloemen.

Speciale woningen voor de bijen.

Onder de hooimijt vindt een heel bijzondere workshop plaats. We zien deelnemers in tweetallen op hooibalen zitten. In een boom hangt een bijenkorf van riet en stro. De deelnemers leren om deze korven te vlechten.
We spreken Frans. Tussen de bedrijven door maakt hij tijd vrij voor een kort gesprek. Frans woont in Bronlaak en werkt daar als tuinder. Hij heeft al veel vaker deelgenomen aan een bewonersconferentie. En vindt het leuk om hier op Texel allerlei mensen te ontmoeten van vorige conferenties. Een feest van herkenning.
Het vlechten van de korven is een ambachtelijk gebeuren. Met een "priemnaald" worden lange halmen door rotan getrokken. En zo wordt langzaam een bijenkorf "gebouwd." Er wordt natuurlijk mee rekening gehouden dat de bijen door een gat de korven in kunnen vliegen. Dit gat moet bij het vlechten ontstaan.

Heerlijke koekjes uit de bakkerij.

We hoeven onze neus maar achterna te lopen om de bakkerij te vinden. Of zoals bakker Jan zegt: "De koekjesafdeling." Jan is samen met een twintigtal andere bakkers druk bezig koekjes te bakken. Jan woont in Bronlaak in een appartement samen met drie andere mannen.

De koekjes gaan we morgenochtend bij de koffie heerlijk opeten.
Jan legt ons uit wat er allemaal voor nodig is om zo een koekje te maken.
Eerst wordt het deeg bereid.
Dat is zwaar werk, want het moet met de handen gekneed worden. Daarna worden er kleine balletjes van gevormd. Die vervolgens worden platgedrukt met een vork. Tenslotte gaan deze in de oven. Jan vertelt dat er twee platen met koekjes tegelijk in de grote oven kunnen.

Helaas kunnen we de koekjes nu nog niet proeven. Dat gebeurt morgenochtend. Maar we hebben al wel het heerlijke brood gegeten dat de bakkers vanmorgen hebben gebakken. Bij de lunch. Een speciaal brood, zo legt Jan uit. Namelijk een vlechtbrood. En voor morgen staat de originele Texelse Hoornder ring op de planning. Een koek met spijs. Het water loopt me nu al in mond.

De volgende journalisten werkten aan deze conferentiebode mee: Emiel Herder, Bart Vanheerle, Kim Destree, Jos van Schie.
De foto's werden gemaakt door: Jos van Schie.

De workshop "muziek."